

LBRIS

We know
books

Liana Sakelliou

SEQUENTIAE

Μετάφραση από τα Ελληνικά/

Traducere din limba greacă:

Άντζελα Μπράτσου και Σταύρος Δεληγιώργης/

Angela Bratsou și Stavros Deligiorgis

Editura Vinea
București 2024

Ioana Pârvulescu:

„To *Sequentiae* είναι ένα από εκείνα τα λαμπερά
βιβλία που γράφονται μια φορά στη ζωή” /
„*Secventiae* este una dintre cărțile cu aureolă
care se scriu o dată în viață” / 5

I

καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία
Ὀκτώβριος 1566/ 8

I

și însuți sufletul tău îți va fi străpuns de o sabie
Octombrie 1566/ 9

II

περίπτερα πυρός, φλόγες αὐτῆς
Ἰούνιος 1824/ 26

II

aripi de foc, flăcările ei
Iunie 1824/ 27

III

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά Σου
Ἀπρίλιος 1983/ 40

III

Cât de plăcute sunt locașurile Tale
Aprilie 1983/ 41

V

τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα
Ἰούλιος 2017/ 50

IV

în tine am căpătat ocrotirea noastră
Iulie 2017/ 51

V

καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος
Μάρτιος 2014/ 58

V

și de pe pământ dusă în văzduh, la înălțimi
Martie 2014/ 59

ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ/ 69
DE ACEEAȘI AUTOARE: VOLUME POETICE/ 70

Aperçu (Σ. Δ.)/ 71

Aperçu (S. D.)/ 74

Βιογραφικό Λιάνας Σακελλίου/ 77

Notă biografică Evangelia Liana Sakelliou/ 78

Βιογραφικό Άντζελας Μπράτσου/

Biografie Angela Bratsou/ 79

Βιογραφικό Σταύρου Δελγιώργη/

Biografie Stavros Deligiorgis/ 81

I

καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία

Ὀκτώβριος 1566

LBRIS

We know
books

I

și însuți sufletul tău îți va fi străpuns de o sabie

Octombrie 1566

Δουλεύω
ὡς ἀργὰ τελευταῖα.
Οἱ ἀστέρες γυρίζουν καὶ κάτι
μυστικὸ φωτίζουν στὸ ἐργαστήρι.

Στὴν ἐκτέλεσή σου
τὸ πινέλο ξέμενε ἀπανωτὰ
καὶ νὰ πῶς πέφτει τὸ βυσσινὶ
βελουῶδο καὶ στίς σκοῦρες πτυχώσεις
παρμενίδειες ἀπειρόγαμες πτυχές.

Σταματῶ
λιγάκι παραπάνω
νὰ μείνω μαζί σου, τὸ
μέσα φῶς νὰ γίνεῖ ἔξω.
Ἡ θάλασσα φουσκώνει σὲ θύελλα
κι ἐσύ, δὲν μοῦ πεθαίνεις ἐν εἰρήνῃ. Ἀκόμη λίγο
μοῦ ἀντέχεις; Φασκιώνω –τὸ γελαῖς;– τὴν ἀνάληψή σου.

Στὴ νεκρικὴ
κλίνη γίνεσαι λίμνη,
σοῦ ἀπλώνω ἀμβρόσιο πέπλο.

Lucrez
până târziu

în ultimul timp. Astele se tot
rotesc și ceva mistic luminează în atelier.

În execuția ta
penelul adeseori se oprea
și uite cum se așează catifeaua
vișinie până și în cutele mai întunecate
ale pliurilor feciorești parmenideene.

Mă opresc
să zăbovesc
încă puțin cu tine, lumina
din interior să devină exterioară.
Marea se umflă pe timp de furtună
iar tu nu îmi mori în pace. Puțin încă mai poți,
de dragul meu, suporta? Îți înfaș – râzi de asta? – înălțarea.

Pe patul
de moarte devii un lac,
îți întind un văl de ambrozie.

Οἱ φίλοι
ἀπὸ τὴν πρωτινὴ ζωὴ
τὰ κεφάλια γυρνοῦν ἀμήχανα.
Μέσα στὴν ἔνταση τοῦ δεσμοῦ
ἔχουν σπεύσει προτοῦ μείνεις ἀπούσα.

Μικρομάνα
ἔσύ, πὶδ τρυφερὴ
ἀπὸ ποτέ, μιὰ τέτοια
μέρα ρούφηξα τὴν ἀνάσα
σου, ὅπως ζήτησες, ὡς τὸν ρόχθο.

Ἡ ρομφαία τοῦ
Συμεῶν ἐκεῖ ἔμεινε,
ὅσο ἔζησες τὴν ἀπόσταξες.

Διάφανη
κι ἡ ζελατίνη
ἀπὸ δέρμα κουνελιῶν,
οἱ καρφάδες φαρμακῶνονται
μὲ τ' ὀξειδίο τοῦ μολύβδου χωρὶς
νὰ τὸ ξέρουν —sunt lacrimae rerum—,
τὸ βλέμμα τους πρὸς ἐμᾶς; Ποῦ τὰ κοιτᾶμε;

Amicii
din viața de mai înainte
capetele își întorc stângaci.
În încordarea legământului s-au
precipitat înainte ca tu să devii absentă.

Măicuță
tu, mai tandră ca
oricând, într-o astfel
de zi ți-am sorbit respirația,
așa cum ai cerut, până la horcăitul apelor.

Sabia lui
Simeon pe loc a rămas;
cât timp ai trăit, ai distilat-o.

Mai
este și gelatina
transparentă din piele
de iepuri, calfele se otrăvesc
cu oxidul de plumb fără să o știe
—*sunt lacrimae rerum*— privirile lor
înspre noi? La care noi ne uităm?

Τὰ πρωινὰ
συχνὰ στάθηκα
ἀσάλευτος μπροστὰ στίς
φορητὲς τοῦ Τιτσιάνο στὰ ἀλτάρια τῶν ναῶν
καὶ τοῦ Μπελλίνι στὴν Παναγία τῶν Σταυροφόρων.

Ἐρμινοντυμένο
γαστάλδο ἤδη μὲ λένε,
ὁ βοριάς θὰ μ' εὔρει στὸ
Βολτόνε μάρτυρα παρακαλετὸ —
μαῖστρος σγουράφος ὁ Κρής,
μαύρη γενειάδα συνήθους ἀναστήματος.

Τὸ θέμα ποὺ
ἐπέμενε ἀπέθαντο
τὸ ἄφησα τελευταῖο. Τὸ Ἅγιο
Πνεῦμα, ὁ Υἱὸς καὶ ἡ ἀναγεννώμενη
Μητέρα, καθηλωμένη ὅμως ἀπὸ τὸ βλέμμα
τῶν ἀντρῶν ποὺ συνάχτηκαν τὴ νύχτα τῆς ξαγρύπνιας.

Ἀπὸ τὴ συντεχνία
τοῦ Αγίου Λουκᾶ οἱ φίλοι
ποὺ τὴν παράστεκαν ἐνῶ ἐγὼ
ἀγκίστρωνα τὴν ψυχὴ της. Ποιὸς ἦταν ἀπαθής;

Diminețile
adesea am stat
nemișcat în fața icoanelor
portabile ale lui Tițian din altarele sanctualelor
și cele de Bellini din biserica Madonna degli Crociati.

Un *gastaldo* îmbrăcat
cu ermină ei deja mă cheamă,
crivățul mă va găsi înăuntru în
turnul Voltone, martor solicitat—
maestrul sgourafos, pictor, Cretanul,
cu barbă neagră și de înălțime normală.

Subiectul
persistent nemuritor
l-am lăsat pentru final. Sfântul
Duh, Fiul și Mama regeneratoare de sine,
pironită însă de privirea bărbaților
care s-au adunat în noaptea priveghiului.

Din breasla
Sfântului Luca prietenii
care au stat lângă ea în timp ce eu
îi agățam sufletul. Vreunul nepăsător?